

בית נאמן

מוצ"ש פרשת בשלח, י"ח בשבט תשפ"א

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בעקבות המצב, השיעור
מועבר בשידור חי בלבד.

בשעה 20:00

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בנרוץ קול ברמה.
או ב'קול נאמן':
079-9-367-367
או ב'קול בית נאמן':
079-9270505

נושאי השיעור:

- א. להראות לילדים ולתלמידים את יופי ומתיקות התורה. ב. להקפיד על 100 ברכות בכל יום ולברך לאט לאט ובקול רם. ג. "יעצם לא תשברו בו".
- ד. אהבה וכבוד לגרים. ה. רבי צמח צרפתי ע"ה. ו. סעודת יתרו. ז. מנין שאין קוראים שם לתינוק לפני הברית? ח. אלעזר-אלעזר גרשום-גרשון.
- ט. הרבה פעמים מדלגת התורה את המלים "כי אמר". י. אמירה בכתיבה. יא. ביאורים בפסוקי הפרשה (פרשת יתרו). יב. עמידה בעשרת הדברות.

"הזאת העיר שיאמרו כלילת יופי משוש לכל הארץ"

א. שבוע טוב ומבורך! שבוע שעבר לא ידעתי מה שקרה בבני ברק² ואחר כך אני שומע שהיה בלגאן גדול, משהו מיוחד. אוטובוס נשרף, אנשים יצאו וירדו מדירותיהם וראו האוטובוס נשרף. ואנשים עשו מזה חפלה - חגיגה גדולה... מה זה? מה קרה?!

"הזאת העיר שיאמרו כלילת יופי משוש לכל הארץ" (איכה ב', ט"ו). כאן מרגישים שבת, רואים חינוך ילדים. פתאום השתגעו. אם זו הייתה שנת תשע"ח הייתי אומר להם בגימטריא השתגעו... אבל עברו שלוש שנים מאז (אולי השתגעו בדגש בא לרבות עוד שלוש שנים...) - תשפ"א. העולם השתגע. ומכבי אש לא באים, למה? כלום. אומרים אתם אחראים. אנחנו אחראים או לא אחראים, אבל יש גם ילדים וזקנים, ויש את הבתים שלהם, ירדו כולם עם עורם ובשרם, בלי בגדים מספיקים, והם רועדים בקור.

מתיקות התורה

ב. יש אנשים שאומרים לא, זה השוליים. זה לא בדיוק השוליים, אלו בחורים שלמדו בישיבות ואחר כך נעשו שוליים. למה נעשו שוליים? כי לא השכילו המורים שלהם להציל אותם מרדת שחת. בג"בא (ככה סיפר לי הרב בן ציון חזאד ז"ל) היה מורה מספר אחד בעולם, מלמד תינוקות ולא לוקח כסף³ - (הרב רבי דידו הכהן). והוא העמיד גדולי עולם, רבי חיותה ע"ה תלמיד שלו, ועוד אחרים תלמידים שלו. תלמידי חכמים גדולים, דיינים⁴. הוא היה מומחה להחדיר את הגמרא בלב של הילד. עד שפעם בא רבו ואמר לו אתה אומן גדול מאד. מה עושה אומן גדול (צורף)? הוא מתקן איזו חתיכת זהב למישהו, והוא לא יכול לעשות אותה יפה מאד עד שיהיה לו נסיון של שנים. ואתה לוקח את הילד עם השכל שלו ומכניס לו את הגמרא בהנאה עד שהוא מבין אותה. יש כאלה היום שמביאים לילדים לפני השיעור סוכריות כדי שידעו שהתורה מתוקה כמו סוכריה. ואני אומר לא צריכים לדעת שהתורה מתוקה כמו סוכריה, צריך לדעת להפך שהסוכריה מתוקה כמו התורה! כי מי שידע מה זה העיון, מה זה תענוג בלימוד בעיון, ממש תענוג בלימוד בעיון⁵.

לפחות תן לו בלבו געגועים לימי הילדות שהוא למד

ג. אבל אם רואה הרב רבי דידו ע"ה שתלמיד אחד טיפש מטופש, אין לו מח ואין לו שכל. מה לעשות לו?! הוא אומר לו בני, חבל על הזמן שלך. לך לשוק. תלמד לעשות "חח ונזם וטבעת וכומז" וכו' (שמות ל"ה, כ"ב) שתרוויח פרנסתך. ומה עם התורה? תבוא כל יום בערב, לומדים קצת ארבע אמות הלכה, או תבוא בכל שבת. והיו כאלה שבאמת היו עובדים לפרנסתם והיו תלמידי חכמים. צריכים לעבוד לחיות. הנשים לא עבדו מעולם, לא הלכו למכור דברים בשוק, "כל כבודה בת מלך פנימה

1. חזק וברוך (לרבי כפיר פרטוש ואחיו ר' יהונתן יצ"ו) על השיר הנפלא (האחרון) של רבי רפאל ענתבי (ירחם אתה, כי גאלת). קראתי השבוע שהוא היה סני-נחור והשירים שלו אינם מסגירים את הדבר הזה. לא נראה שהיה לו שום דבר רע, נראה שהוא עליו ומתרונו. החרוזים שלו יפים מאד. מכל השירים של ארם צובא זה הכי יפה.
2. אני מנותק מן העולם, יושב בבית, יש לי מנין כאן. והולך לשיעור שתי פסיעות מכאן בבית הכנסת וחוזה זה.
3. אין לא לוקח כסף? כל אחד ביום ששי מביא סכום כסף מאבא שלו, ואם אחד לא הביא לא אומר לו אתה לא תלמד, אין דבר כזה. אלא הוא מלמד את כולם בשכר או בחינם.
4. כשהוא בא לבית הכנסת רבי חיותה היה עומד לכבודו, וכשרבי חיותה בא (יותר מאוחר) הוא היה עומד לכבודו. אמרו לו למה אתה עומד לו? אמר להם הוא עולה עלי בפסק. הוא יודע לפסוק ואני רק מלמד תינוקות.
5. אני בעונותיי העיון שלי לא כמו פעם. אני הזדקנתי, "זקנתי ושבת" (ש"א י"ב). אני זוכר פעם הייתי מנגן ומנגן ומנגן בגמרא. עד שדברי מהרש"א נפתחים לפני. איזו נחת רוח. דברי המפרשים נפתחים לפני. ואני מגלה בדיוק מה הטעות סופר שנפלה וגם כן למה נפלה. ככה למדנו פעם.

ממשבצות זהב לבושה" (תהלים מ"ה, י"ד), רק הגברים עובדים. אבל שלא ישכחו את התורה שלהם באים ביום שבת ולומדים שעותיים גמרא, שער המלך וכדומה בנחת רוח. שלא ישכחו⁶. אבל לפחות תן לו בלבו געגועים לימי הילדות שהוא למד, שיאמר אני זוכר איזה ימים יפים היו לנו, למדנו באהבה ובחבה. (ויש לי תלמידים שהם זוכרים בחיבה, ויש שלא). על כל פנים אלה הבחורים השובבים שהם שרפו אוטובוס הם לא מהסוג הנכון, הם למדו ולמדו ובסוף ראו שאין להם מה לעשות. לא מבינים גמרא, המוח שלהם סתום וחתום ואטום, מה לעשות?! אז הנה בוא נפרוק את האנרגיה שלנו בשריפת אוטובוסים, במכות, בשגעונות, הם נעשו כשוטרים ושופטים ושוחטים... ובאמת השוטרים זו העבודה שלהם, ויש ביניהם הרבה מאד שמתכוונים לטובת העם. כאשר לא נזהרים במסכה אין מה לעשות, צריכים להרביץ להם. אבל לא להרביץ בצורה כזאת, פחות מזה. ולהסביר להם שזה לטובתכם. מה אתם עושים?! אבל שאר העם למה שיעשו את זה?!

להקפיד על 100 ברכות בכל יום

ד. ואנחנו רואים גם כן שעם כל החיסונים "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה" (משלי כ"א ל'). עדיין יש לנו בעיות, עדיין סובלים. עד שירחם ה' ויאמר לתת לנו דרוך וחופש. הגיע יום אחד בשבוע האחרון שהיה מספר הנפטרים בקורונה מאה איש, ולמחרת אותו דבר. מה קרה? זה הזכיר לי שבימי דוד המלך הייתה מגיפה כזאת והיו מתים מאה איש כל יום. עמד הוא ובית דינו ותקנו לברך מאה ברכות כל יום (זה מובא בשר"ת יוסף אומץ של מרן החיד"א בסיומן ג'). דוד המלך תיקן את זה ורמז את זה בפסוק: "הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'" (תהלים קכ"ח, ד) - כי כן זה מאה. יבורך כתוב בלי' אפשר לקרוא יְבָרְךָ, כל גבר צריך לברך מאה ברכות. "הנה כי כן (100) יְבָרְךָ גבר שהוא ירא ה'". ויש רמז במקום אחר, על דוד המלך נאמר: "ונאום הגבר הוקם על" (שמואל ב' כ"ג, א'). על עולה מאה. היום אין לנו דוד המלך, אבל העצה שהוא עשה יכולים לעשות אותה גם היום.

לברך לאט לאט ובקול רם

ה. אדם יברך בקול רם, לא יברך ברכת הנהנין ברכה חטופה וקטופה ושטופה. לא ככה יברך. אלא יברך לאט לאט, וגם את הילדים יחנן ככה. וכשיחנן אותם ככה, השומע ישמע ויענה. וזו סגולה גם לשומע וגם למברך. ככה הילדים יתחננו מילדותם לברך בקול רם. הרב יהודה צדקה זצ"ל היה אומר תברכו לאט לאט, וגם סבא ע"ה היה אומר לי את זה. אבל הוא אמר טעם אחר, מכיון שלפעמים אדם מתחיל לברך, ואחר כך הוא רואה שזו ברכה לבטלה, ואומר "ברוך, ברוך, ברוך כבוד מלכותו", ועוד פעם - "ברוך, שם כבוד מלכותו", ועוד פעם ועוד פעם. לא עושים ככה. אלא תאמר ברוך, אותה, לאט לאט, ובניתיים תזכור אולי כבר ברכת, אולי דבר כזה לא צריך ברכה, את הדבר

6. ככה היה עם הרב בנציון חזאד. הוא כתב בספר רמז כ"ד שלו (איני יודע אם הקטע הזה נדפס): אני הייתי מוכר בד בגירבא, פתאום בא אלי הרבניסן ע"ה ואמר לי: בוא בוא אלינו. אמרתי לו: מה אתה רוצה ממני? אמר לי: תבוא תלמד אצלנו. וככה היה, לימד כמה שנים טובות, והיה בידידות עם כל התלמידים, היו אוהבים אותו, והוא אוהב אותם. הוא לא היה מרביץ, הוא היה מבורך, אין טעם להרביץ. אני הייתי מרביץ, אבל טעיתי. מה לעשות?! ולמה טעיתי? כי ככה קיבלנו בילדותנו: "אילת קשורה בלב נער, שבט מוסר וייחיקה ממנו" (משלי כ"ב, ט"ו). אודרוב, כמה שאהת מקה - כמה שייטב לך וייטב לילד. אולי פעם היה זה טוב, אבל בדורנו אי אפשר ככה. תלמיד בוטט, ילך לשוק, יעשה מה שירצה.

7. אין לי הספר לפני, אני מדבר מתוך הזיכרון. אבל שזה סימן נ"י של סימן יפה, מאה ברכות החצי שלהם זה חמישים.

לעילוי נשמת האחים הצדיקים רבי בנימין ורבי דן הכהנים בני מבירכה ע"ה

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:36	17:55	16:42
18:32	17:57	16:58
18:30	17:55	16:46
18:33	17:58	17:00

המלך, כשרה בהשגחת הרבנות של איסטנבול... אמר לו: בסדר, והלך עמו לביתו, ושם אמר לו: אתה לא מכיר אותי? אמר לו: מאיפה אני מכיר אותך? אמר לו: אתה לא זוכר את אותו ערבי שהרים לך את האבן הגדולה שלוש פעמים, ובירכת אותו שיהיה עשיר גדול ומופלג? אמר לו: כן, אני זוכר אותו, ואני מקווה לראות שברכתי התקיימה. אמר לו: בוא ואראה לך, הכניס אותו לחדר, והראה לו כסף וזהב, ואבנים טובות ומרגליות. אמר לו: תראה, כל זה מהברכה שלך, מגיע לך הכל. אמר לו: לא מגיע לי כלום, מהשמים נתנו לך את זה בזכות שטרחת בשביל לימוד התורה שאני למדתי. אמר לו: אבל בכל זאת אני רוצה לתת לך צ'ק בנקאי שתוכל לפדות אותו בכל מקום, תלך לאנשים והם יסבירו לך איך פודים צ'ק בנקאי, ואתה תוכל לחיות ברווח, בהצלחה ובברכה כל ימי חייך - עד מאה ועשרים. נתן לו צ'ק מכובד מאד, ונפרדו בשלום. זה היה רבי צמח צרפתי.

פול לשנה פול לשנה
 יז. ופעם רבי צמח צרפתי היה אוכל פולים¹³, ופתאום ראה מולו את מלאך המוות. אמר לו: מה אתה עושה כאן? מה אתה רוצה? אמר לו: באתי לקחת כמה תינוקות ולהרוג אותם, כי הגיע זמנם. אמר לו הרב: אל תעשה את זה, תחכה מספר שנים כמספר הפולים שיש לי בצלחת ואחר כך תבוא! ותלמידיו ספרו את מספר הפולים שהיו בצלחת, וראו שיש שם 80 פולים. אז הוא דחה את הגזירה לשמונים שנה. וזה היה בשנת תס"ה¹⁴, ובשנת תקמ"ה נגמרו השמונים שנה (ובאותו זמן רבי צמח צרפתי כבר נפטר) והגיע הדבר לתנוס. ואמרו איך הגיע? הרי רבי צמח הבטיח לנו שלא תבוא?

13. בתנוס אהבים פולים. והעיראקים לא אהבים פולים, הם אומרים שהפולים מזיקים להם, (והרמב"ם כתב ככה בפ"ד מהלכות דעות ה"ט). אבל אצלנו זה לא מזיק, אדרבה זה טעים מאד, שמים בו קצת כמוון וקצת מלח ואוכלים.
 14. והרב עלה לארץ רק בשנת תע"ה - עשר שנים אחר כך.

לי טובה, תקח את הנר הזה ותדליק אותו. אמר לו: בסדר, הדליק לו אותו. והרב הלך בדרך ושומר על הנר, אבל הוא כבה עוד פעם. חזר לעובד במאפיה, אמר לו: תסלח לי, הנר כבה עוד פעם, תוכל להדליק לי אותו? אמר לו: בסדר. ובגלל שהיו פוחדים מגנבים בלילה (זה אמצע הלילה) היו עושים אבן כבדה מאד על יד הדלת, שלא כל אחד יכול להיכנס. וכשהרב דופק הוא עושה לו סימן, ואמר לו: זה צמח. והוא אומר: רבי צמח ברוך הבא, פותח לו את הדלת. ועוד פעם כבה לו. אחר כך בפעם שלישית קרה לו שוב כדבר הזה, אמר לו: יא רבי, אתה לא יודע שכל פעם אני צריך להזיז את האבן הגדולה הזאת? אני צריך להיות כמו עוג מלך הבשן, שלוש פעמים עוג... איך אני יכול כל פעם להרים את האבן הכבדה הזאת? אמר לו: יהי רצון שיהיה לך כסף במשקל האבן הכבדה הזאת פי שלוש! אמר לו: פי שלוש? אמר לו הרב: כן, פי שלוש. אמר לו: אני שוליה, אני עובד כאן ומקבל כמה גרושים ליום, איך אקבל כל כך הרבה כסף? אמר לו: בעזרת ה' יהיה לך עושר מופלג. אמר לו: אם ככה, אז אני אקח לך את הנר עד הבית שלך, הגוי שמע ברכה מרב יהודי הלך אתו, וגונג על הנר בידי ולקח אותו לבית, אמר לו: עכשיו אתה יכול ללמוד, הברכה שלי קיימת! אמר לו: נכון, אל תדאג, הכל בסדר.

אלפי זהב וכסף
 יד. אחרי כמה ימים בא איזה עשיר אחד, גוי ערבי, אמר לעובד הזה: תשמע, תבוא אתי. ואמר אותו עשיר לאדון שלו (לבוס שלו): אני צריך את העובד שלך לשלושה ימים בלבד. כמה שאתה רוצה תוריד לי מהמשכורת, ותן לי אותו שלוש ימים. אמר לו: שלוש ימים בלבד? זה הכל? נתן לו רשות. והעשיר אמר לעובד הזה: עכשיו אנחנו הולכים למקום שיש לי בו אוצר, אבל אתה לא תלך ככה. כי אתה תדע איפה נמצא האוצר שלי, אלא אני אשים לך מטפחת על העיניים ולא תראה. הביא עגלון ואמר לו שילך וילך וילך, ימינה שמאלה, שמאלה ימינה, עד שהגיע לאיזה מקום שהוא לא מכיר אותו, והוריד לו את המטפחת. אמר לו: אתה תשב כאן. אמר לו: מה אני אעשה כאן? אמר לו: יש לי כאן כל מיני מטבעות, מטבעות שהגיעו מאנגליה, מטבעות שהגיעו מרוסיה, מטבעות שהגיעו מאמריקה (אמריקה כבר התגלתה באותו זמן) וכן על זו הדרך, תמיין את המטבעות שיש כאן ותסדר אותם. עוד שלוש ימים אני בא לכאן. הנה לך אוכל, הנה לך שתיה, הנה לך הכל, רק תעבוד. אם אחרי שלוש ימים עוד לא גמרת - אני אתן לך עוד חצי יום. ההוא ראה אורו עיניו, מה זה? איזה עושר זה. אחרי שלוש ימים הגיע אותו עשיר גדול, אמר לו: גמרת? אמר לו: כן, גמרתי כבר מהבוקר. אמר לו: אני אתן לך שכרך בעין יפה וביד רחבה על שלוש ימים אלה. אחר כך לקח אותו, סגר לו את העיניים עוד פעם, והחזיר אותו למאפיה שלו.

הברכה שהתקיימה
 טו. אחרי שבוע שבועיים שמענו בחדשות (לא חדשות כמו היום, אלא יש איש שמכריז מטעם המלך של תנוס): ישנו עשיר אחד שנפטר באיזה מקום והוא השאיר כמה דברים, לא יודעים מה הם, יש לו בית סגור כולו. מי מוכן לקנות את כל הבית ואת כל התכולה שלו? מה שיש - יש. ימצא שם זהובים - יקח אותם, ימצא זבובים - יקח... יקח מה שירצה. ולבו אמר לו רגע, זה לא העשיר שלי? מי יודע? עמד שם והתחיל להוסיף, הם מוסיפים ומוסיפים - "מוסיפים כהלכתן"... והוא מוסיף. אמרו לו טוב, אתה לוקח את זה. זכה בכל. הלך לשם, קיבל את המפתח ופתח אותו, וראה שזה המקום כמו שהוא עשה אותו, כמו שסידר את הכסף הכל מסודר. אמר אם אני אקח דבר כזה [לעין כל], אז המלך יאמר מאיפה קבלת את זה? מצאת שם אוצר מלכות, אוצר של אחרושים או של קורח?...! אתה צריך לשלם חמשים אחוז לפחות לאוצר המלוכה. מה אני צריך את השטויות האלה?! אז הוא הוציא קול שיש לו דוד בלונדון (או באיזה מקום) שהוא השאיר הרבה כסף ומגיע לו לקבל אותו, והוא נוסע לשם. וכשנסע לקח אתו הרבה כסף והעשיר, אחר כך חזר ושוב נסע שם והתעשר פעם אחר פעם אחר פעם, כל פעם הוא חוזר והולך. אחר כך הלך לבעל המאפיה, אמר לו: תשמע, אני עכשיו לא עובד יותר, כבר זקנתי ושבתי, אינני יכול עוד. אמר לו: טוב, שלום לך שלום. והוא לקח את כל הכסף ופתח חנויות, פתח בתי מסחר, פתח הכל.

קבלת עושר כי טרחת בשביל שאוכל ללמוד התורה
 טז. והנה יום אחד רבי צמח צרפתי ע"ה (בשנת תע"ה) רצה לעלות לארץ, וכאשר הגיע לאיסטנבול, פתאום רואה ערבי אחד מכובד שהולכים אתו שני אנשים מימינו ומשמאלו (כביכול שני סומכים...). וכאשר הוא ראה את הרב, נישק לו את היד, ואמר לו בהתרגשות: הרב, תברך אותי! אמר לו הרב: אני לא מכיר אותך, אמר לו הערבי: כדי שלא תחשוב שאני מתכוון לפגוע בך חס ושלום, בוא אלי אתה וכל אלה שבאו אתך - כל העם אשר ברגליך" (שמות י"א ח'). תבואו אלי ואני אעשה לכם סעודה כיד

נולד אברכים "תורת משה אמת" שעי"י ישיבת "נסא החמים" ספרדית
 ימי השוכב"ם ועזו הדרם נאמנו מאד, ומרבית העם נגשים לשוב בתשובה מנחמת נעורים אשר פנמו באות ברית קודש

תיקון השוכב"ם
 התיקון יערך א"ה באתרא קדישא מירון ביום המישי לסדר "משפטים" - כ"ט שבט תשפ"א

לפני התיבה יעבור מרן הגאון הגדול מו"ר ועט"ר החסיד העניו כמוהו"ר רבי שלמה משה עמאר שליט"א הראשון לציון ורבה הראשי של ירושלים תובב"א

לפי הוראת מרן ראש הישיבה שליט"א סך פדיון התענית: 200 ש"ח ולבעלי יכולת: 420 ש"ח וכמו כן הורה שמי שאינו יכול להשתתף יכול למסור הפדיון כולל שמו ושם אמו, והעיקר שיעזוב חטאו ויתודה עליו אחר שיתן פדיון נפשו.

למסירת שמות: **053-311-0040**

זמן צריך לחזק את הילדים ללמוד תורה באהבה²⁰.

כמו שהמגיפה הפסיקה אז בזכות זה, אולי תיפסק גם בימינו

כ. ובדפים של סעודת יתרו שהיו בתונס, מלמדים אותם לברך מזונות, ועל המחיה, ופרי העץ, ופרי האדמה. והרווחנו בזה שהתבטלה המגיפה מאז שתקנו סעודת יתרו. אז אולי ננסה שכל אחד ואחד יעשה השבוע בביתו סעודת יתרו, במיוחד מי שהוא מהעדה שלנו, שהם זוכרים את זה. וללמד את הילדים לא לאכול שום דבר בלא ברכה, ומי שאוכל ומברך בלחש זה לא בסדר ולא שווה, צריך לברך בקול רם. רבי עמוס כהן ז"ל היה אומר (ויען עמוס מערכת החי"ת אות ח), אני בא לחתונות ואני רואה שיש אנשים שאוכלים כמו כלבים, אוכלים ואוכלים ואף אחד לא מברך. למה הם לא מברכים? הרי יש ביניהם כאלה שידועים לברך? אלא שהם אומרים כי אם אנחנו נברך אין מי שיענה לנו אמון. ובן איש חי (ש"א פרשת מסעי אות י"ד) כתב, שאם אדם יודע שרוב השומעים לא יענו אמון, עדיף שתברך בשקט (והוא לקח את זה מחסד לאלפים סי' רט"ו אות ג). אבל היום כמעט ונשכחה הברכה. אמר שאוכלים כמו "זולל וסובא" (דברים כ"א כ). מה יצא לכם מזה?! לכן היום נעשה להיפך, בעז"ה נשתדל לברך [על כל דבר ודבר ובקול רם]. ואולי כמו שהמגיפה הפסיקה לפני 200 שנה - בשנת תקמ"ה, אולי תיפסק הקורונה גם בימינו. מה נוכל לעשות!?

לא קוראים שם לתינוק לפני הברית

כא. בפרשה שלנו כתוב: "ושם האחד אליעזר" (שמות י"ח ד). אליעזר הזה נולד לפני כן, שהרי כבר כתוב בפרשת שמות: "ותקח צפורה צור ותכרות את ערלת בנה" (שם ד' כ"ה). זה לא גרשום הבכור. כי בודאי נימול בבית. אלא זהו הבן הקטן אליעזר, שלא הספיקו למולו. "ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו, ותיקח ציפורה צור (צ"ור" פירושו סכין או חרב חדה) ותכרות את ערלת בנה" (שם כ"ד-כ"ה)²¹. ולמה לא כתוב שם מה שמו של הבן? היה צריך להיות כתוב: "ותכרות את ערלת בנה אליעזר". האבן עזרא (ד' כ"ד) כותב בשם מפרש אחר, שמכאן שלפני שעושים ברית, לא קוראים את השם של התינוק. ולמדנו את זה מהתורה, שרק עכשיו כתוב ששם האחד אליעזר, אבל לפני כן לא כתוב מה השם שלו.

אליעזר-אלעזר גרשום-גרשון

כב. וצריך לדעת שלא לטעות בין אליעזר לבין אלעזר. "אליעזר" זה הבן השני של משה רבנו, ו"אלעזר" זה הבן השלישי של אהרן הכהן: "את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר" (שמות ו' כ"ג). ויש עוד משהו, יש כאלה שטועים בין "גרשום" ל"גרשון". האשכנזים שיהיו בריאים אומרים אותיות שמתחלפות לא נורא למשל אם הם כתוב "ויט אהלו" (בראשית י"ב ב. ח) בוי"ו ולא בה"א אין דבר. הרי "אהלה" אנחנו קוראים אהלו. אז מה נפקא מינה אם תכתוב "אהלה" או "אהלו"? זה אותו דבר. אבל הספרדים מזדקקים, על כל שינוי קטן שהוסכם על פי המסורה, ואין עליו מסורת הפוכה²². ואפילו על טעות קטנה מוציאים ספר תורה אחר. ככה כתב הגאון רבי שמואל אבוהב בשו"ת דבר שמואל (סימן רכ"ב)²³. לכן אצלנו אם כתוב "גרשום" במקום "גרשון" מורידים את הספר תורה, אבל יש אשכנזים שאומרים זה אותו דבר, והאותיות נו"ן ומ"ם מתחלפות. וטענו עליהם שכאן זה שני אנשים שונים. גרשון זה בן לוי: "בני לוי לתולדותם גרשון קהת ומררי" (שמות ו' ט"ו), וגרשום זה הבן הבכור של משה רבנו.

הרבה פעמים התורה מדלגת את המלים "כי אמר"

כג. אבל יש כאן דקדוק בפסוק: "ושם האחד אליעזר כי אלקי אבי בעזרי" (שמות י"ח כג). ופעם אחת בילדותי אחרי שאכלתי יותר מאד בסעודת יתרו לא יכולתי לזוז, האוכל היה כל כך טעים, ובראי, שמן ומשמן... עד ששמצאתי ספר שאף פעם לא קראתי בו, שכבתי וקראתי אותו. זה היה ספר המידות של רבי נחמן מברסלב. וזה ספר נפלא מאד. יש שם כל מיני מאמרים של רבי נחמן, ולמטה יש מקורות לדברים. והמקורות הם מיוחדים במינם, אין כמותם. אחד של מהר"ר צבי, ואחד של האדמו"ר מטשערין. ויש שם חידושים שאף פעם לא תחלום עליהם. כמו שכתוב שם (ראה אות ב): אם את רואה שאדם זקן כועס עליך זה דבר טוב. למה זה טוב? כי כתוב באיוב (ו' ד): "כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שותה רוחי" - אל תקרי חצי אלא חצי, החצי של שדי זה בגימטריה זקן - 157. "אשר חמתם שותה רוחי" - זאת אומרת הזקן הזה שמרגיז אותי והוא כועס, הוא עושה ככה כי הוא זקן ומסכן. אין דבר זה בסדר. וככה אתה מוצא שם הרבה חידושים ומינים ונזירה שווה. וזה ספר שהרגיע אותי, וקראתי וקראתי וקראתי, לפני כן לא ידעתי מהספר הזה שהיה בעולם. היום יש לי ספר כזה במהדורה אחרת שהמקורות באותיות רש"י, ולמעלה כתוב באותיות גימטיות. ויש בו דבר שהוא לא מדויק, לדוגמה כתוב שם: "צטמצם" במקום "צטמצם" בלשון הוה, ו"נתפקד" במקום "מתפקד", בלשון בינוני אומרים במ"ם, אבל שם כתוב ככה, מה נעשה לספר!?

21. יש אומרים שכרתה על ידי שליח, ויש אומרים שהיא התחילה ומשה גמר, זו מחלוקת בגמרא עבודה זרה (דף ק"ד ע"א).
22. לפעמים יש מסורות חולקות, וכל אחד ינהג כמו שהוא נוהג. אבל יש מקומות שהמסורת ברורה שהמלה הזאת נכתבת ככה.
23. איך אני זוכר את הסימן? כי הוא כתוב שם שזה כבוד התורה, וזה בסימן בר"ך - הברכה של התורה היא שהכל מדויק. וכבר כתב הרמב"ם באגרת תימן, שלא נמצא שינוי בתורה אפילו בין חולם לקמ"ץ חטוף, וכל העדות בכל העולם אותו דבר. במשך הדורות אולי נשאר שינוי אחד או שתיים, בין ספר תורה ימינו לספר תורה ספרדי. ובדרך כלל ספרי תורה אשכנזים וספרדים הם אותו דבר חוץ מפעם אחת (פצוע דכה) אבל בכל התורה כולה אין הבדל.

אמרו להם, הוא הבטיח כך וכך, ועברו שמונים שנה בדיוק, ועכשיו הגיע הדבר¹⁵. וכדי לבטל את המגיפה עשו תיקונים ותפילות. וקרוב לודאי שאז תקנו לעשות "סעודת יתרו". אמרו: כמו שסעודת יתרו הצילה את יתרו (הרי הוא היחיד שנשאר מכל אנשי מצרים), בגלל שהתגייר וחזר בתשובה, לכן עכשיו בשבוע של פרשת יתרו, נביא כמה יונים ונשחט אותם בתלמוד-תורה בשביל הילדים הקטנים.

אנחנו נותנים ערבות את הבנים שלנו

ית. וככה היה ידוע בתונס עד לפני כמה שנים (כשהיינו שם). עושים סעודת יתרו ביום חמישי של פרשת יתרו (השבוע הזה). ביום חמישי בבוקר, אתה לא יכול לעבור. היינו יוצאים מבית הספר "אור תורה", וכל אחד מהילדים דוחק דוחף. מה יש לכם, מה הדחקות הזאת? היו אומרים: יש לנו היום יונים¹⁶! וביום חמישי הזה של פרשת יתרו, היו עושים שולחן שכולו מלא במעדנים, והיו מוכרים כלים מיוחדים - סירים קטנים, וקשקש של כוסכוס קטן, וכפות קטנות, וגם נרות קטנים (רוחב הנר כרוחב חצי אצבע) - הכל קטן. והייתה נחת רוח מיוחדת. והתלמידים היו לומדים לברך על כל דבר שהם אוכלים. זה היה יום חינוך לילדים, מחנכים אותם בפרשת יתרו. כי המדרש אומר (מדרש תהלים ח) שכאשר הקב"ה נתן את התורה, הוא אמר: איזה ערבות תתנו לי שתשמרו את התורה? אולי הדור הזה ישמור, הדור הבא פחות, והדור הבא פחות ונגמר הכל. אמרו אנחנו נותנים ערבות את הבנים שלנו. שנאמר: "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז" (תהלים ח' ג). ואין "עוז" אלא תורה, שנאמר: "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" (שם כ"ט, י"א). והילדים אמרו אנחנו מוכנים לתת ערבות על ההורים שלנו. לכן הילדים הם הערבים שלנו¹⁷. ובשביל שהערבות שלנו תתקיים, אנחנו עושים את זה. ובאותו הערב של סעודת יתרו אוכל מיוחד במינו, היו מכינים את כל המאכלים שבעולם, כוסכוס ומשהו שדומה לאטריות¹⁸.

כל ילד היה עליו להגיד חידוש על פרשת שבוע

יט. ואחר כך גם בגרדא למדו מהם, אבל גרדא היא עיר שיש בה יותר תורה מאשר בתונס, לכן מה היו עושים? מלמד התינוקות היה אומר לילדים שכל אחד יביא ביצה מאמא שלו, ואחר כך בלילה בסעודת יתרו היו באים כל הילדים, ולכולם יש ביצים (פקד כל הביצים...). והיו לומדים, וכל ילד היה עליו להגיד חידוש על פרשת שבוע. וככה כולם היו אומרים חידושים. והכל היה בנחת רוח. הרב היה יושב וכל התלמידים מכתרים אותו מסביב (אני לא ראיתי את זה, בתונס לא היו עושים ככה), והרב היה מביא להם אוכל שעשתה אשתו הרבנית. היה שם כל טוב שבעולם, והיו אוכלים. וכל ילד היה צריך לומר חידוש על הפרשה - אם זה שלו, או של אחרים, או מתוך ספרים. לא חשוב, העיקר שיאמר חידוש. אבל בתונס לא היו אומרים חידושים, היו יודעים רק לאכול... אוכלים הרבה, ואחר כך קוראים את עשרת הדברות בקולי קולות¹⁹. ורבי עמוס כהן (מחבר הספרים: "ויען עמוס", "ויאמר עמוס", "דברי עמוס", ועוד) היה אומר רמז: "וישמע יתרו" ראשי תיבות: וישמע - ונהגו ישראל שעושים מסיבה עניקית. יתרו - על שם יתרו. מסיבה עניקית על שם יתרו. כי פרשת יתרו זו הפרשה של מתן תורה, ובאותו

15. וכתב בספר תולדות חמי תונים (עמ' ר"ס) על המגפה הזאת: "הן לא הובא את דמה". וכתב לו הובא בראשי תיבות למה? כי המגיפה נקראת בערבית "לובא", ו"לא הובא" מזכיר את המילה "לובא".
16. והיינו מבקשים מאבא: תקנה לנו יונים. והוא היה אומר שאסור לשתוט יונים. כי הרב משכנות הרועים אמר מי ששחוט יונים כיון שאין בהם כלום עור רק ועצמות עובר על "בל תשחית". וחפשי את זה במשכנות הרועים ולא מצאתי. אולי זה הובא בספר אחי ואולי נאמר ככה לאבא. לא ידוע. לכן אנחנו לא היינו אוכלים יונים, אלא היינו שוחטים עופות רגילים כמו תרנגולים.
17. לא "עריבים", זה טעות של האשכנזים, מה נעשה להם? "עריבים" פירושה מתוקים, וכי מי שנותן ערבות הוא מתוק?! אלא צריך להגיד עריבים עם קמ"ץ ברי"ש. ועריבים אין פירושה מוסלמים, כי מוסלמים כותבים עריבים (ככה כתוב בגממיה ד' א'). "עריבים" פירושו מי שנותן ערבות.
18. כאן בארץ אין זכר למנהג הזה. כי התוניסאים ביישנים, וגם אלה שהם לא ביישנים, הם כביכול "פרופסורים", ולא מתעסקים ב"שטיות" כאלה... מה זה סעודת יתרו?! אבל בצרפת יש דבר כזה, יש שם שכונה של תוניסאים שקוראים לה "בלולי", (גימטריה להם - לאכול לחם עם חותן משה לפני האלוקים. שמות י"ח י"ב). ושם מוכרים ביום חמישי (השבוע) כל מיני פירות ועוגיות מיוחדות כמנהג העדה התוניסאית בלבד.
19. ואני זוכר שהיינו קוראים בבית עשרת הדברות, עד ש"תורעד הארץ לקולם" (ע"פ מ"א מ"ג) - רעדה לקולו. וכל הערבים מסביב גזו ושמעו את עשרת הדברות שלנו, ולא היה להם אכפת להם. היו אומרים זו משפחה של מג'ונים... שישירו, מה אכפת לנו. (זה היה בתחילת הלילה בשעה שמונה או תשע).

בְּתֵיל תְּכַלֶּת, מצוות ציצית בשלמות!

הגאון רבי שמואל גדל שליט"א
בן הגאון רבי גדליה זצ"ל מגדולי תלמידי מרן החו"א זיע"א

בשנים האחרונות נמצא שיש חילון בשם פורפורה, וזה נראה שממנו יצרו את התכלת. לי אין ספק שהזיהוי הזה הוא נכון, זה החילון שממנו יצרו את התכלת, זה ששמו פורפורה. כל אדם בר דעת שרואה את העובדות, יודע לקרוא את המפה, לא יטיל ספק בזה.

עדיין מסתפק? הקשר עכשווי קבל קוד נאון הסטוד מנחם!
קו המכר - קו חיוני וייעוץ

0799-1000-65

זכרתם
ראשון - יום טוב

בקדרה שבשלו בה נתבשלו

כט. "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם" (שמות י"ח י"א). מה זה "כי בדבר אשר זדו"? יש בזה רמז שחכמים אמרו (פסטה דף י"א ע"א) ש"זדו" פירושו "בישלו", כמו: "ויזד יעקב נזיד" (בראשית כ"ה ט"ו). בקדרה שבשלו, בה נתבשלו, הם הטביעו את הילדים שלנו ביאור והם בעצמם טבעו בים. מה שהם עשו הם קבלו אותו דבר.

"זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו - וגר לא תונה ולא תלחצנו"

ל. "ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלקים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלקים" (שמות י"ח י"ב). פעם בשבת לפני חמשים שנה אמר לי רבי ישראל אבוחצירא ה"בבא סאלי" (ולא ידעתי שהחידוש הזה כבר כתוב בספרים), שכתוב בזהר (זהר חדש במדרש הנעלם דף ג' ע"ב) שכאשר אנחנו מקריבים קרבנות, לא אומרים לשם "אלקים" רק לשם הוי"ה. וזו גמרא בסוף מנחות (דף ק"ע ע"א) שלא מקריבים לשם שאר שמות, ולכן כתוב בתורה בכל מקום: "דיח ניחוח אשה לה'"²⁴. ולכן: "זובח לאלהים יחרם" (שמות כ"ב י"ט) - הזוהר מסביר שמי שזובח קרבן לשם "אלקים" - חייב מיתה, "בלתי לה' לבדו" - צריך להקריב רק לשם הוי"ה בלבד. זה פירושו הזוהר על פי הגמרא בסוף מנחות. אבל ראינו שכתוב בתורה: "ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלקים". איך הוא אמר אלקים? הרי היה צריך לומר לה' ע' על זה אומר הפסוק: "זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו - וגר לא תונה ולא תלחצנו" (שם פסוק י"ט ט"ז). הוא גר מסכן ולא יודע את כל הפלפולים האלה, לכן גם אם הוא זובח לשם אלקים זה כשר.

בפסוק "זובח לאלהים יחרם" שם אלהים חול

לא. ונפקא מינה, שהיה חכם אחד - רבי יצחק מקומרנא שאמר (שלחן הטהור סי' קנ"ג אות ה') מי שכותב ס"ת צריך לכוון בפסוק "זובח לאלהים יחרם" שזה קודש - זובח לשם אלקים יחרם. אבל זה לא נכון, כי כל המפרשים פה אחד אמרו, שכאן "לאלהים" פירושו לשם עבודה זרה, ככה תרגם אונקלוס, ככה רש"י, וככה אמרו כל המפרשים. והזוהר אמר את זה רק בדרך רמז, אבל חס וחלילה לכוון ששם אלהים הזה הוא קודש, אלא הכוונה של הפסוק לשם עבודה זרה. ורש"י שם מביא פסוק: "איך כמון באלהים ה' ואין כמעשיך" (תהלים פ"ו ח'). ובאלהים הכוונה באלילים.

עמידה בעשרת הדברות

לב. הרמב"ם כותב בתשובה (שו"ת הרמב"ם ירושלים תרצ"ד סי' מ"ו) שלא עומדים בעשרת הדברות. ופעם מישהו שיהיה בריא הטעה אותנו ואמר שמהרימ"ט חולק. אמנם זה לא מסתבר שמהרימ"ט יחלוק על הרמב"ם, אבל אמרנו שאם מהרימ"ט חולק יש לנו אילן גדול לסמוך עליו. אבל התברר שמהרימ"ט לא דיבר על זה, ואותו חכם טעה. מהרימ"ט לא כתב ככה, והרמב"ם אמר שלא לעמוד, אז ככה ההלכה שלא לעמוד. אבל אם אתה רואה אנשים שעומדים אל תצעק עליהם, כי "דברי חכמים בנחת נשמעים" (קהלת ט', י"ז), אלא תאמר להם שהרמב"ם כתב לא לעמוד בגלל שאתה עושה בתורה הפרש בין הקטע הזה לקטע הזה, לכן יושבים. ואם הם רוצים לעמוד תעמוד גם אתה. אבל אל תעמוד בתחילת עשרת הדברות, אלא תעמוד מתחילת הקטע מ"וירד משה מן ההר אל העם" (שמות י"ט ט"ד). ואם מעלים לעליה הזאת תלמיד חכם שיש בבית הכנסת, יכולים לעמוד. ולא צריך תלמיד חכם כמו הרב עובדיה אלא אפילו תלמיד חכם פשוט כמו הרב של בית הכנסת אפשר לעמוד, ופעם ככה נהגו בימי האר"י, ככה מפורש בכף החיים (סי' רפ"ב סק"א) בשם האר"י (שעה"כ דף ע"ג ע"ב). ולכן עולה תלמיד חכם יעמוד לכבודו. אבל גם אז לא יעמוד מ"אנכי ה'" אלא רק מתחילת הקטע מ"וירד משה מן ההר אל העם", כולם עומדים לכבוד התורה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מי שברך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל השומעים, ואת כל הרואים, ואת כל הקוראים אחר כך בעלון בית נאמן, שה' יתברך יתן להם לבנות בית נאמן בישראל. ויפסיק מעלינו את הקדחת ואת המגיפה ואת החרב, מעלינו ומעל כל עמו ישראל. יש לי רעיון, כאשר אומרים: "בורא פרי הגפן" בליל שבת ובמוצאי שבת, יכוונו "גפן" בגימטריא "המגפה" (133), שבזכות מצוות קידוש [הבדלה] על היין הקב"ה יבטל את המגפה. וכך יהי רצון ונאמר אמן.

24. ואף אחד לא מבין את הגמרא הזאת. מה ההבדל אם הקרבת לשם שדי' או לשם אדנות או לשם אלקים או לשם אחר? הרי לכאורה כולם אותו דבר. אלא שאצל אומות העולם יש להם כמה אלילים והאליל הכי גדול וגיבור ונורא שלהם (להבדיל) נקרא "שיאוץ". ואיפה הוא כתוב בתנ"ך? בדניאל: "שיקוץ שומם" (דניאל י"ב י"א). והמורקאים כאשר יש להם הרבה קופ"ם, הם לא סובלים אותם. (למשל: "קדוש קדוש קדוש" הם אומרים "אדוש אדוש אדוש", למה? הם אומרים יש כאן קו"ף ויעוד קו"ף ויעוד קו"ף, מה זה קופים? אמתנו בני אדם... לכן הם אומרים "אדוש אדוש אדוש". ומשמתי גם תלמידי חכמים מרוקאים שאומרים ככה). ואם תבטא את הקו"ף כמו אל"ף כמו המרוקאים, זה יהיה ממש "שיאוץ" - האליל הגדול שלהם. ומה הם מרויחים ממנו? כאשר אחד מהם נמצא באיזו צרה, אם יש לו בעיה בפרנסה - יש אליל של פרנסה, ואם יש לו בעיה עם אשתו - יש אליל של הזיווג, ויש כל מיני אלילים כאלה, ושיאוץ מעל כולם. ולבסוף הוא פונה לשיאוץ הזה ואומר לו: יש לך אלילים בטלנים שעושים לי צרות... לכן היוונים בכל פעם שהם מקריבים קרבנות, היו מקריבים כל פעם לשם אליל אחר. אבל בתורה זה לא ככה, כי יש לנו ה' אחד ושמו אחד.

ד). מה זה "אלקי אבי"? "אבי" זה משה? לא ככה, אלא כאילו כתוב: "כי אמר (משה) כי אלקי אבי בעזרי". והרבה פעמים התורה מדלגת את המלים "כי אמר". כמו: "ותקרא את שמו שת, כי שת לי אלקים זרע אחר" (בראשית ד' כ"ה), והכוונה: "ותקרא את שמו שת" "כי אמרה" כי שת לי אלקים זרע אחר". וכמו: "ויאמר אחותי היא כי ירא לאמור אשתי פן יהרגוני" (שם כ"ו ז'), כל שנה הייתי קורא את זה בכיתה שלומדים חומש עם תפסיר בערבית, והייתי אומר מה זה "כי ירא לאמור אשתי פן יהרגוני", היה צריך לומר "פן יהרגוהו"? הרי הפסוק אומר שיצחק מפחד לומר שזו אשתו פן יהרגו אותו, אז למה כתוב יהרגוני? אלא האבן עזרא שם כותב שחסרים המלים: "כי אמר" פן יהרגוני. ויש עוד כמה דוגמאות כאלה.

אמירה בכתיבה

כד. "ויאמר אל משה אני חותנך יתרו בא אליך" (שמות י"ח ו'). וכי משה לא מכיר אותו שהוא צריך לומר לו "אני חותנך יתרו"? הרי הוא יושב בבית של יתרו כמה שנים. הרמב"ן מביא שני פירושים, או שיתרו אמר למשה על ידי שליח (וככה רש"י אומר), או שאמר למשה פירושו במכתב, ששלח לו עם שליח וכתב לו: "אני חותנך יתרו בא אליך". שלא יבוא אליו בהפתעה, ויביא לו ככה את אשתו והילדים, זה לא טוב. לכן שלח לו: "אני חותנך יתרו בא אליך". והרמב"ן הביא ראיה לדבריו מהפסוק בדברי הימים ב' (ב', י') ששם כתוב: "ויאמר חורם מלך צור בכתב וישלח אל שלמה". איך יכול להיות "ויאמר בכתב"? אלא הכוונה ששלח לו מכתב, וגם כאן שכתוב "ויאמר אל משה אני חותנך יתרו" הכוונה ששלח לו מכתב. ומאכן למדו קצת פוסקים ש"כתיבה כדיבור דמי".

אל המדבר, סיני עדיף

כה. ולפני כן כתוב: "אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלקים" (שמות י"ח ה'). ויש שלוש גרסאות, יש קוראים "אל המדבר" בזקף קטן, ויש אומרים "אל המדבר" בזקף גדול, ויש אומרים "אל המדבר" ברביעי. בדורות האחרונים החליטו שהנכון הוא ברביעי, אבל אנחנו תמיד נהגנו לעשות "אל המדבר" בזקף גדול, כי ראו"ה מביא בשם חומש שנקרא "סיני" שקוראים בזקף גדול. וחכמים אחרים החליטו על פי הכללים של הטעמים שעושים רביעי. ואני נתתי סימן: "סיני ועוקר הרים - סיני עדיף" (ברכות דף ס"ד ע"א). חומש ששמו סיני זה עדיף. אין לנו הכרעה ברורה, אנחנו קוראים בזקף גדול, ובספרים אחרים כותבים "אל המדבר" רביעי.

תלא"ה - תפלה למשה איש האלקים

כו. ומשה רבנו סיפר ליתרו: "את כל התלאה אשר מצאתם בדרך" (שמות י"ח ח'). מה זו המלה "תלאה"? זו פעם כמעט יחידה שכתובה המלה הזו (יש עוד מקום אחר: "את כל התלאה אשר מצאתנו" - במדבר כ' י"ז). יש פירוש שהמלה תלאה זה ראשי תיבות: "תפלה למשה איש האלקים" (תהלים צ"א). אמר לו משה שכל התלאות שעברו עלינו, הן בחוסר מים - "ויקרא שם המקום מסה ומריבה" (שמות י"ז ז'), הן בחוסר אוכל וירידת המן, והגזרה של עמלק, על כולם משה רבנו התפלל והיה מקבל מה שהוא רוצה.

"ויחד יתרו"

כז. "ויחד יתרו" (שמות י"ח ט') ואמרו חז"ל (סנהדרין דף צ"ד ע"א) שנעשה בשרו חידוין חידוין. ולמה? כי אחרי הכל פעם הוא היה עובד אלילים כמותם, וכשאתה אומר לו מה שהיה להם שטבעו בים, זה כואב לו, הוא חושב אם הייתי נשאר אצל פרעה הייתי טובע בים. לכן נעשה בשרו חידוין חידוין. ואפילו הכי לא אומרים "ויחד" בדגש חזק, אלא בדגש קל. למה? כי אי אפשר להדגיש דגש חזק רק במלה שאתה יכול להוסיף שם עוד אות.

כשאומרים "ברוך השם" הקב"ה נותן כהנה וכהנה זה בדוק ומנוסה

כח. יתרו אמר: "ברוך השם אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה" (שמות י"ח י'). ואמרו חכמים (סנהדרין שם) שזה גנאי למשה וששים ריבוא מישראל, שאף אחד לא אמר "ברוך השם", עד שבא יתרו ואמר. והבעל שם טוב ע"ה הפיץ את המלים האלה בישראל: תגידו תמיד ברוך השם. יש לך פרנסה - ברוך השם. אין לך פרנסה - ברוך השם. כאשר אתה אומר "ברוך השם" הקב"ה יתן לך כהנה וכהנה. זה בדוק ומנוסה. אם אדם אומר אני לא יכול לתת צדקה כי אני עני, ואין לי, קודם כל תגיד "ברוך השם" שיש לך בריאות, ויש לך חיים, ויש לך אשה וילדים, ויש לך כל טוב. וכאשר ה' יתברך שומע שמודים לו, הוא אומר: אתה אומר ברוך השם? בוא נוסף לך עוד דברים שתגיד ברוך ה' כהנה וכהנה. והראשון בתורה שאמר "ברוך השם" אחרי הנסים של מצרים, זה יתרו. אבל כבר מצאנו בתורה לפני כן אחרים שאמרו "ברוך השם". נח אמר: "ברוך השם אלקי שם" (בראשית ט' כ"ו), וגם אליעזר עבד אברהם אמר: "ברוך השם אלקי אדוני אברהם" (בראשית כ"ד כ"ז). אבל אחרי שירדו למצרים אף אחד לא אמר "ברוך השם" רק יתרו.

אי בתאונה?

תשובה ניתן לענות בקו בית נאמן
079-9270505 שלוחה 22. נא לשלוח
התשובות עד יום ראשון בערב
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס (חובה
לציין שם וכתובת בצורה ברורה)

גליון
200

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מוק ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ג'ר
שמואל ערדן שליט"א

למען תספור

"ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל"

יתרו עשה חסד עם בני ישראל, ככה נאמר בהפטרה לפרשת זכור שאמר שאלו המלך אל הקיני (הקיני זה מצדע יתרו) "ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים" (שמואל א' ט"ו ו'), מה החסד שעשה יתרו? שהקל על העם ועל משה רבנו את הטרח, שהיו טורחים העם לבוא למשה רבנו כדי שיטפט ביניהם, מהבקר עד הערב הולך אחד בא אחד, אי אפשר לעמד בזה. בא יתרו אל משה רבנו, אמר לו נבל תבל (שמות י"ח י"ח) לא תוכל לעמד לא אתה ולא העם, אמר לו אז מה אתה רוצה ממני? אמר לו "שמע בקולי איעצה ויהי אלקים עמך" (שם פסוק י"ט), וירש"ו כותב ויהי אלקים עמך - "בעצמה, אמר לו צא המלך בגבורה, אם ה' יסכים לך בסדר, ואם לא יסכים מה אני יכול לעשות? ומשה התיעץ עם ה', ואמר לו בסדר, יתרו צודק. לכן משה רבנו מנה שרי עשרות, שרי חמשים, שרי מאות ושרי אלפים, ככה היה טוב לכלם, טוב למשה רבנו שלא יכבד עליו העל עד שלא יוכל לעמד, וטוב לעם ישראל. ובחסד הזה נזכר שאול אחרי מאות שנים, "ויאמר שאול אל הקיני לכו סורו רדו מתוך עמלקי, פן אספד עמו. ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל". התורה מלמדת אותנו שמי שעשה אתה חסד, אפילו הוא גוי, יהיה מי שיהיה, תזכר את החסד, ולא רק באותה שנה, ולא רק בחיים שלו, אלא אפילו אחרי אלקי ואלפים שנה. (גליון 198 אות ג).

הגאון ר' יצחק בוחניך זצ"ל והגאון ר' אליהו גז זצ"ל

בשבוע הבא חלים ימי הפטירה של שני הרבנים שלמדתי אצלם. כ"ו בשבט פטירת מורי ורבי רבי יצחק בוחניך זצ"ל. הוא כתב ספר "ויאמר יצחק" על הגמרא והשלחן ערוך, וגם דרשות פי היה דרשן מעלה, ויש לו עוד ספר "בני חיי" לזכר בנו רבי חיים בוחניך. אני עבדתי על הספר שלו "ויאמר יצחק" בחייו, והוצאנו אותו לפני כמה שנים בג'רמא. אחר כך הוא קבל שתוק ואני כבר הייתי בארץ, אז הביאו אותו לכאן לבית חולים לאנשים משתקים "מלבון" (ברחוב אוסישקין בבני ברק), ובגליל כ"ו בשבט תשל"ה ראיתי בחלום שהוא נפטר (ואז הייתי חולה פי זה היה שנה אחרי שפילתי), ולמחרת אמרו לי שפאמט הרב הלך לעולמו. פנארה היה קטור. והוא נפטר בגיל ששים.

וביום כ"ח בשבט פטירת מורי ורבי שלמד אותי עיון בילדותי רבי אליהו גז זצ"ל. הוא למד אצל הרב המחבר "שלמי תודה" - רבי שלמה דאנה זצ"ל, שהוא תלמיד תלמידו של ה"משמרות כהנה" [=ספר עמק על הש"ס שחברו מרן הגאון רבנו אברהם הכהן יצחקי, נפטר לפני כמאה וחמשים שנה]. פעם (בשנת תשי"ג) ספר לנו הרב שלי שהוא היה לומד בבית ליד החלון, וביחוד עבר מורו ורבו רבי שלמה דאנה ה"שלמי תודה", ושמע אותו מסביר את הגמרא לבדו. למחרת ה"שלמי תודה" פגש את אביו של הרב, ואמר לו: "בנך יצא תלמיד חכם", שאל אותו: איך אתה יודע? בנבואה?" אמר לו: "כי הוא מסביר דברים בעל פה, וכתוב 'כי חיים הם למצאיהם' (משלי פרק ד' פסוק כ"ב) - למוציאיהם בפה (עירובין דף נ"ד עמוד א').". היה לו עיון וזך מיחד, ואבא זצ"ל היה אומר לי: כל מה שלמדתי אצל רבנים אחרים לא מגיע למה שלמדתי שנה אחת אצל רבי אליהו גז, פי היה לו עיון וזך וקולע אל השערה. הרב פינסון זצ"ל מספר שהוא היה אצלו חודש לפני פטירתו, ושאל אותו: "מה כבודו עושה?" אמר לו הרב שלי: "אנכי הולך בדרך כל הארץ" (מלכים א' פרק ב' פסוק ב'), הוא לא התפונ לומר שהוא עומד למות אלא שעולה לארץ ישראל. אבל "ברית קרונה לשפתים" (מועד קטן דף י"ח עמוד א') [שמשמעות המשפט שאמר, שהוא הולך למות], ואחרי חדש הוא נפטר בצרפת. בהדוש שבט תשכ"ז קצת לפני מלחמת ששת הימים (אני עדין הייתי בתנוס), והוא בן שבעים ואחת. (גליון 101 אותיות ז' וח' וגליון 148 אות ט"ו, וגליון 6 הערה 16 - ספר השיעור עמוד ק"ו).

ידע חדע

א. מה זה "כתב יד החתום" של הרמב"ם?
בימי הרמב"ם רצו לעשות כתב יד שיהיה מנח גבית הדין, כדי שהרמב"ם יחתם עליו שזה מעיקר מכתב ידו. ולא שיבדק כל מלה ומלה כי אי אפשר דבר כזה, אלא שיקתב זה מעיקר מכתב ידו, ולכן זה נקרא "כתב יד החתום" שהרמב"ם חתם עליו. והכתב יד הזה שמור עד היום והוא נמצא אצל הוצאת "פרנקל" (מסתמא הצלום שלו ולא המקור, פי יש מקורות שנמצאים במצרים ויכל מיני מקומות בעולם). פעם חכם אחד מצא כתוב בכתבי הרמב"ם "שם לו אחד בב"ה", ואמר: מה זה "בב"ה"? "גבית הדפוס", אמרתי לו: בימי הרמב"ם לא היה דפוס, רל"ה, והרמב"ם נפטר 270 שנה לפני כן! ואם כן צריך לפענח את הראשי תבות הזה "בית הדין" (ואולי "בית המדרש"). (גליון 46 הערה 11).

ב. רבי יעקב רקאח מחבר ספר שלחן לחם הפנים, נולד בשנת תק"ס, ונפטר בשנת תרנ"א בן תשעים ואחת. הוא לא היה בעל אמצעים, אבל הוציא בחייו כמה ספרים. ועקשו מדיפוסים כמה ספרים שנשארו בכתב ידו, אחרי מאה עשרים ושבע שנים. יש לו בקיאות מדהימה, ועל דבר אחד מביא לה מאה וחמשים פוסקים. (גליון 105 אות י"ג והערה 19).

הלכה נאמנה

אם החנו [או כל אדם] אמר "מארה" באל"ף [שזה לשון קללה] במקום "מהרה" ביה"א [שהבטחה עמקה יותר מהאל"ף], הרי נמצא שאומר "במארה במיינו" רחמנא ליצלן, וכי אתה מקלל את כלם? מה עשו לה? ובתפלה יש הרבה מאד "מהרה", כמו "וקבצנו מהרה יחד מארבע פנפות הארץ", "ומלה עלינו מהרה" וכו', ואחר כך יש עוד "מהרה", ועד שאתה מגיע לרצה יש תשע פעמים "מהרה", ואת כלם יעשה קללות? מצאתי פסוק במשלי שהולך על זה יפה מאד: "ומעלים עיניו רב מארות" (כ"ח כ"ז), כלומר מי שמעלים עיניו מהבטוי ועושה אותו משבש, הוא עושה הרבה מארות וקללות, ולכן אחרי שיקרה משהו הוא אומר: למה זה קרה לי? בגלל שלא בטאת את הה"א ואמרת.

"מארה". והרי התפלה זה לא שפה אחרת שאתה יכול לשבש כרצונך אלא זה לשון הקדש, ולכן תדקדק בה. (וקל וחמר ממה שכתב הרמב"ם (פ"ב מהלכות ק"ש ה"י) לגבי קריאת שמוע שצאקרת בכל לשון, זה בתנאי שידקדק על פי דקדוק אותו לשון. כלומר פשאתה קורא קריאת שמוע פאנגלית עליך לדקדק, וכשאתה קורא קריאת שמוע בצרפתית עליך לדקדק, ורק פשאתה אומר בעברית כל המרבה לשבש הרי זה משבש... מה עונים לנו? "ודגלו עלי אהבה" (שה"ש ב' ד') - ודגלו עלי אהבה (שיר השירים רבה פ"ב אות י"ג), אבל דלגו עלי אהבה נאמר במי שלא יודע להתפלל או שידלג, ואם הוא אומר משה במקום משה או ארון במקום ארון או נגיד "ודגלו עלי אהבה", אבל אדם שידע להתפלל צריך לבטא נכונו. (גליון 46 הערה 31).

חידה

סימני חצי מתוכנו

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי. תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת בצורה ברורה). נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב

פרטיו משלוח קודם:

פתרון החידה: מתי לא יצום ביום אוכרת אביו? כשתל יום האוכרת בשבת או בראש חודש, ולמחרת הוא יום שאין מתענים בו. הוכחה: שלמה רמב"ן - בית שמש

פתרון המונח: הגאון החסיד רבי ניסן פינסון זצ"ל הקים עולה של תורה, מייסד וראש ישיבת תב"ד בתנוס. הוכחה: שלמה חנאל - ירושלים

"השומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי)

בית נאמן

תענית דיבור

WALA

אברכי הכולל ותלמידי חכמים במוסדותינו
יקיימו עבורך תענית דיבור יום שלם
כולל קריאת כל ספר התהילים ג' פעמים.

ומעלת וסגולת תענית הדיבור ידועה,
בפרט בימי השובבי"ם.

(ראה בחשיבות ענין זה בדברי מרן שליט"א בעלון 196 וכן בעלונים הקודמים לו).

התענית התקיים ביום המישי לפרשת משפטים

עלות השתתפות לכל שם 84 ₪ כמניין פ"ד תעניות.

למסירת שמות ניתן לפנות למספר

08-6727523

התקשרו או שלחו הודעה למספר זה

באתר: www.yhr.org.il | בנדרים פלוס

מועצה אזורית חוף אשקלון

וי דחסרא ארעא דישראל גברא רבא

כואבס אנחנו ביתר על אשר עלה המוות בחלוננו והסתלק מעמנו הגאון הצדיק, הענין, אשר היה אבן הראשה בישובי המועצה,

ובו התכארו והשתבחנו ואמרנו בצילו נחיה, ממנו ברכה, עינה ותושיה ובעונות הרבים שוד ושבר

והנה בעתה אחזתנו, עלה המוות בחלוננו נפלה עטרת ראשנו

רבי בנימין הכהן זצוק"ל

שנסתלק לשיבה של מעלה

תנחומינו הכנים שלוחים למורנו ורבנו, עטרת ראשנו, נשיא אלוקים בתוכנו איש על העידה הגאון רבי חננאל כהן שליט"א

שהשי"ת יחזקו ויאמצו ויתן לו ולמשפחתו כוחות להמשיך המורשת ביתר שאת עוד ותעצומות, ומן השמיים תנחמו, אכ"ו.

המבכים מרה

חברי המליאה
תושבי המועצה

איתמר רביב
ראש המועצה

בס"ד

פלגי מים ידדו עיני, ודא בבת יהודה תעניא ואניה
בהסתלקותו לשמי מרום של האי גברא האדם הגדול
בענקי הרוח, ממשיך שושלת מסירת התורה, קודש קודשים,
אור העולם, צדיק יסוד שלום

רבי בנימין הכהן זצ"ל

חתנא רבי נשיאה למורנו ורבנו

רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל

איה לן יאה למבכי על עמוד האש
אשר יצב להאיד לפני המחנה
מקום עלה על תורה, במשעב ברכה במסירות נפש.

ונגד בזה את נחומנו למשפחה המכוברת

ר חננאל הכהן הי"ו ראש מוסדות 'חכמת רחמים'

ר שלומיאל הכהן הי"ו מגיד שיעור בת"ת שלום שנים ארוכות

ר ברכאל הכהן הי"ו מראשי ישיבת 'חכמת רחמים'

האחים והאחזת הכפרים והנינים ותר כל המשפחה המורחבת

כל בית ישראל יבס את השריפה אשר שרף ה'.

כולל "מאמר אסתר" ללימוד ודכי התראה
שני ישיבת "יצחק יתן" חכ"ץ
בנשיאות מר"ר הגאון הרב יצחק ברדא שליט"א

שקעה השמש בצהריים

נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, עיני עיני יורדה מים,
ורפו כל ידים, כי רחק ממני מנחם משיב נפשי, ובפתע פתאום נסתלק
מעמנו לבית עולמו הגאון החסיד הענין, מתלמידיו של אברהם אבינו
ע"ה, משיירי כנסת הגדולה, הרב הדומה למלאך ה', חתנא רבי נשיאה
דמורנו ורבנו ועטרת ראשנו מרן רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל.
החכם השלם והכולל, הי"ו גומרין עליו את ההלל, שבינו היה פתוח לכל
דל ושואל, מרביץ תורה בישראל בתלמידיו במידות נעלות ותרומיות,
שוקד באהלה של תורה הגאון הצדיק

רבי בנימין הכהן זצ"ל

וי על האי שופרא דבלי בעפרא,

ובעל הנחמות יחיש תחייתו בביאת גואל צדק, אמן.

המתאבלים מרה

הרב אליהו נעמן
ראש הכולל

הגאון הרב יצחק ברדא שליט"א

בני החבורה

ראש הישיבה

אברכי הכולל

הורם הנזר הוסרה העטרה

נטפי זיכרון עם פטירתו של הרב הגאון הצדיק, החסיד והענין רבי בנימין הכהן זצ"ל. פרטים מתולדות חייו
הטהורים, וסיקור על ההלויה וההספדים.

הרב זצ"ל נולד ב"ז בכסליו לאביו סיסף בן חוגה הכהן ז"ל ולאמו מבירכה ז"ל בעיר בנגרדאן בדרום תוניסיה ולמד
שם ב"מעלם" אצל הגאונים, רבי נסים הכהן זצ"ל בעל שו"ת אחימלך הכהן ורבי מכלוף יאנה זצ"ל בעל שו"ת שמעו
בנים ועוד. היה מתכתב בחו"ל בדברי תורה עם הגאון רבי מיכאל הכהן זצ"ל (חתן הגאון הגדול רבי סוסו הכהן
זצ"ל). בגיל י"ג כבר החל לזכות את הרבים בקריאה בתורה. לפני גיל עשרים התחתן עם בתו של מרן הגאון רבי
רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל הרב הראשי לג'רבא ואגפיה, ואח"כ עלה לארץ ישראל בתחילה היה במעברת "בית
ליד", וגם שם היה מזכה את הרבים בקריאה בתורה ובשיעורי תורה. לימים סיפר שהיה קורא במעברה לפחות שש
פעמים את הפרשה. אח"כ עברו לגור בהרצליה וכששמעו שנפתח מושב דתי של תוניסאים בדרום הלא הוא מושב

מי יתן לנו חליפתו

אבידה גדולה איבד עם ישראל בארץ ובתפוצות בהסתלק
מעמנו עמוד הענן, מזכה הרבים הצדיק העניו והחסידי

הרב בנימין כהן זצוק"ל

משרידי דור דיעה ומרבני יהדות ג'רבא המעמידה, אחד מדמויות ההוד
בעירנו אשקלון ובמושב ברכיה. ותנחומינו שלוחים בזה לבנו ראש מוסדות "חכמת רחמים"
הגאון רבי חננאל כהן שליט"א וליתר המשפחה הכבודה על האבידה העצומה.
בנחמת ציון תנוחמו

המבנים מרה

ראש העיר

חברי העירייה
ותושבי העיר

מרכז עולמי "אלגריבה" ירושלים

בראשות הגאון הרב רפאל כהן שליט"א

5 בתי הכנסת | כולל הכהנים | מרכז יד לישראל

מועצת יהדות תוניסיה ורוב קהילת סוסיס מרוקו 51 ירושלים

אנשי אמונה אבדו

יחד עם כלל קהילות יהודי תוניסיה בארה"ק אנו
משותפים באבלם של

הרה"צ רבי חננאל הכהן שליט"א

ואחיו הרבנים שליט"א עם פטירת אביהם הצדיק

הרב בנימין הכהן זצ"ל

חתנו של מורנו

רבי רחמים חי חויתה הכהן זיע"א

אשר היה מהחלוצים לפני המחתה לחינוך וההדרת מורשת
יהדות תוניסיה ג'רבא המעמידה

יה"ד ובהמשך הפצת התורה בכל אתר ואתר ינוחמו
ובלע המות לנצח ומחה ה"א דמעה מעל כל פנים אמן.

הרב דוד משה כהן בן אמו"ר

הגאון הרב רפאל כהן שליט"א

ובשם חברי הוועד וההנהלה

מוסדות "תד התשובה" עיה"ק צפת תובב"א

חז"ת פרחי כהונה | בית הכנסת ברוך שאמר | ישיבת "זיכר הארי" הקדוש

אבד חסיד מן הארץ

נשגור כוס תנוחמים

לכבוד מעלת ראש מוסדות "חכמת רחמים"

הרה"צ רבי חננאל הכהן שליט"א.

רבי ברכאל הכהן שליט"א ממרכיבי תורה בבית מדרשו ולשכ"ה.
והאחים החשובים שליט"א.

וכן הנכד הרב רבי רחמים הכהן שליט"א

בן הגאון רבי חיים הכהן זצ"ל

בשם הסתלקותו לגנוי מרומים של האבא והסבא הרב הרנול. מקבל כל אדם כשסחה
ובמאור מים. ישור דרך וידא אלוטקיס וסר מרע.

הצדיק רבי בנימין הכהן זצ"ל

חתן מורנו רבי רחמים חי חויתה הכהן זיע"א

הוא הנכד הדיק של אשר המסיד את התורה במשגב ברכיה ונרי רנב. וזה להקים דורות ישרים
יחד רצון שיוכזו לדאות בחמת ציון בירושלים ולא יוסיפו לדאבה עוד

הרב רפאל כהן שליט"א

ראש המוסדות

ברכיה, עברו לשם ועזבו דירת קרקע עם שטח בהרצליה, לגור בכחון במושב דתי. ומאז שהגיע
לשם היה דואג לכל צרכי הדת במושב לשם שמים, חזן בימים נוראים, קורא בתורה בשני מניינים
(והיו שנים שקרא בתורה בשבת בארבעה מניינים), דואג בסוכות לאנשי המושב לד' מינים, בפורים
קורא את המגילה כמה פעמים, היה דורש בשמחות במועדים ועל הנפטרים, היה מלמד את הילדים
ת"ת כל יום בחול ובשבת, והיה קונה להם פרסים ונותן להם מענקים מכספו, לפני החגים היה
מחלק עשרות אלפי שקלים לצדקה וגם למשפחות נזקקות, רק בשבוע האחרון חילק שבע עשרה
אלף ש' לנזקקים, כל חורף היה מחלק עשרות שמיכות לנזקקים, וכן היה עורך חו"ק לכל שואל
חינם אין כסף.

היה מתפלל בעד כלל ישראל, עורך פדיון נפש ומוציא עין הרע, מכל הארץ
נהרו אליו אנשים וכן מצרפת, אמריקה, שוויץ ועוד מדינות, והכל

לשכת הרבנות המועצה הדתית בני ברק

בצער שמענו על הסתלקותו של החכם השלם הצדיק, תל פיית,
החסיד והעניו, גומל חסדים,

אוהב את הבריות ומקרבן לתורה
רבי בנימין הכהן זצ"ל

ושולחים תנחומינו הכנים אל בנו הגאון הגדול מתושבי עירנו

רבי חננאל כהן שליט"א

ואל כל המשפחה החשובה הי"ו

לא יוסיפו לדאבה עוד, ובהמשך הנחלת מורשתו של הצדיק ננוחם.

החותמים בצער ובכאב
הנהלת המועצה הדתית

מוסדות תורה בית אהרן
בראשות הרה"ג רבי גבריאל סרוסי שליט"א

ניחוסנו שלוחים להאי גברא רבה
אשר מקים עולה של תורה
ומכנת רגליו לזכות את הרבים
לילה כיום בארץ ובחול
הגאון הגדול **רבי חננאל כהן שליט"א**
ראש ישיבת ומוסדות חכמת רחמים
על פטירת אביו הדגול
הרב הצדיק שייף עייל שייף נפיק
רבי בנימין הצדיק זצ"ל

מן השמים תנוחמו

הרמ"ם והאברכים

ראש הכולל
הרב גבריאל סרוסי

לבקשת המשפחה הי"ו

כל מי שבאמתתו
סיפור, מופת, תמונה וכיו"ב
מחיייו של הרב זצ"ל
בבקשה יעביר למשפחה
או במייל העלון:
bait.neheman@gmail.com
בשורות טובות.

"העוסק במעשי צדיקים - כעוסק במעשה מרכבה"

לשם שמים לעזור לעם ישראל. ביתו היה מגדל תלפיות שהכל פונים אליו לשאול בדבר ה' זו הלכה, עצה, תפילה ובקשת ישועה, וברכותיו היו עושות פירות ופירי פירות, והכל בענוות חן ובאהבת ישראל, שכאשר היה מברך או מוציא עין הרע היה חש את הכאב של השני, גם מה שהאדם לא יודע, ובראייתו היה יודע לומר לו מה עליו לעשות, והציל הרבה אנשים. היה שמח במצוות ובתורה בצורה מעוררת השתאות. שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה. רוב לילותיו עברו בלימוד תורה, וכן אחר שיצא לפנסייה מוקדמת היה לומד חצי יום הראשון, ובחצי יום השני עושה ת"ת לילדים ואח"כ מקבל קהל. עם פטירת הגאון רבי נסים הכהן זצ"ל, הציע לו מורנו הגאון רבי רפאל כדיר צבאן זצ"ל לבא למושב שרשרת ולכהן שם ברבנות. הרב המנוח סירב להצעה, באומרו שהוא שמח לשרת את הציבור ולחזק את עולם היהדות, אך אינו מעוניין בשררה, וכן סירב להצעה לבוא לגור שם, כי אמר שיש לו פעולות רבות לעשות במושב ברכיה.

המועצה הדתית
כפר סבא

כסא דנחמתא

נשגר כוס תנחומין

אל מקים עולה של תורה, ידידנו הדגול

הגאון רבי חננאל הכהן שליט"א

ראש מוסדות "חכמת רחמים"

ואל אחיו הצדיק הגאון

רבי ברכאל הכהן שליט"א

ואל אחיהם הנכבדים וכל המשפחה היקרה הי"ו

על פטירת אביהם הצדיק, החסיד והעניו, שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה,

חתנא דבי נשיאה, הרב הגאון

רבי בנימין הכהן זצ"ל

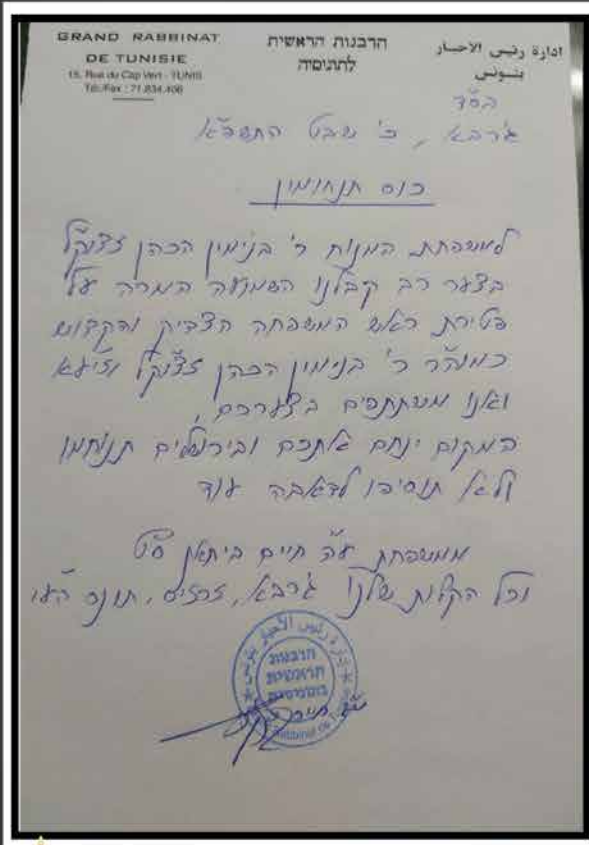
יהי רצון שבהמשך הרבצת התורה ובכלל זה הפצת העלון 'בית נאמן'

וביסוס מוסדותיהם הקדושים תנוחמו, ולא תוסיפו לדאבה עוד. אמן

החותם בצער

הרב ששון טרבלסי

ראש המועצה

ישיבת

"כסא רחמים - עמנואל"

בהנהגת גאון עולמו מו"ק ראש ישיבה שליט"א
הרב א"ש פגליה 1 קמנאל, מראשות הדיין רבי מרדכי באחו שליט"א

זקנים משער שבתו

כואבים ודואבים מפטירתו של האי גברא רבא, דאמי ממערביא, וזכה לוקח שיבה טובה, משיירי כנסת הגדולה, משכים ומעריב לבתי כנסיות ובתי מדרשות, מוכה חרבים, ככל וכרובים, מסר נפשו לחינוך ילדי ישראל לתורה ולמצוות, וזכה להעמיד בנים ובני בנים החולקים בדרך הישר מנייהו מלכי מנייהו אמרקי, שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה,

הרב הצדיק

רבי בנימין הכהן זצ"ל

חתנא דבי נשיאה דמו"ק אבי הישיבה **רבנו הגדול מוהר"ח ז"ל**
ב"ק כ"ט שני י"ט בשבט התשס"א, לסדר "ימשה עלה אל האלקים"

תנומטע חכמים לכבוד כל בני המשפחה הנכבדה חי"ו, והפריט מפורש לכבוד בני הרבנים, הגאון הצנוע, מרביץ תורה בישראל, **רבי ברכאל הכהן שליט"א**, מראשי ישיבת חכמת רחמים, ואחיו מכובדו הנעלה, נודע לתהילה, הגאון הגדול מעוז ומגדול, מוכה חרבים בדרשותיו ושיעוריו בארץ ובחו"ל, ובפריט בהוצאת העלון הקדוש 'בית נאמן', וידיו רב לו כחנה וכחנה לביצור חממות הדת והרמת קרן התורה, כמותר"ד

רבי חננאל הכהן שליט"א

ראש מוסדות "חכמת רחמים", ומחיי"ס שריית "מגדל תנאל"

יהי רצון שינוחמו בכפלים מן השמים, ובחמשך הרבצת והפצת התורה ובמעשיהם הטובים ינוחמו, כדרכו ושאיפתו של אביהם הגדול המנוח זצ"ל, ולא יוסיפו עוד לדאבה גם עד זקנה ושיבה, ונסו יגון ואנחה, ובמעונם תשרה תמיד ברכה ושמחה, ותחזינה עיניהו יחד עם כל בית ישראל, בביאת אליהו הנביא ועמו הנואל, ובבנין ציון וארואל, ושיעני אדמת עפר קייצו בחמלת אל-ל.

מנהל, רבני ותלמידי הישיבה

הרב מרדכי מאזוז
ראש הישיבה

בוצין בוצין מקטפיה ניכרו בו מעלות קדושה, והיתה לו אהבת ישראל מיוחדת במינה, אהבת הארץ, אהבת התורה ואהבת תלמידי חכמים, מסירות נפש לתורה ולתפילה שאין כדוגמתה, ארי במסתרים.

השבוע ביום שני הסתלק הצדיק לבית עולמו. לפני זמן לא רב נפטר אחיו הצעיר ממנו הרב הגאון הצדיק והחסיד רבי דן מרדכי הכהן זצ"ל, וכעבור כשבועיים נפטר הרב המנוח זצ"ל.

במושב ברכיה, מקום מושבו של הרב הצדיק זה כשבועים שנה, התקיימה הלווייתו, כאשר ציבור גדול נאלץ לעקוב מרחוק עקב מגבלות הקורונה.

רב המושב הגאון רבי רפאל בנימין הכהן שליט"א ביכה על פטירת הצדיק והרחיב על דמותו, סיפר איך הרב המנוח זצ"ל העמיד דת על תילה במושב,

ראש הכולל
ורב בית הכנסת

גבאי
בית הכנסת

המתפללים
ולומדי השיעורים

אנשי אמונה אבדו

כוס תנחומין נשגר אל מקים עולה של תורה,
פה מפיק מרגליות ידידנו
הגאון **רבי חננאל הכהן** שליט"א
ראש מוסדות חכמת רחמים

ואל אחיו
הגאון **רבי ברכאל הכהן** שליט"א

ואל אחיהם החשובים וכל המשפחה היקרה הי"ו
על פטירת הצדיק ראש משפחתם, פועל ישועות, משכים ומעריב בבתי כנסיות,
שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה, ידיד ה' חתנא דבי נשיאה

רבי בנימין הכהן זצ"ל

היה רצון שבהמשך הרבצת התורה וביסוס המוסדות שמסר נפשו עליהם תנוחמו, ולא תוסיפו לדאבה עוד. אמן.

בית הכנסת בית רחמים
ע"ש רבנו הגדול מרן הגאון רבי
רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל

קן לדוד ולדורו

כולל פתח האוהל

עמל התורה ישיבת בין הזמנים
עמל התורה

וי דחסרא ארעא דישראל גברא רבה

המומים ומזועזעים עד דכדוכה של נפש מהסתלקותו לגנזי מרומים של
האי גברא רבה ויקורא שריד לדור דעה, המנורה הטהורה, אספקלריא
המאירה, מנקיי הדעת, הי חסיד הי עניו, חתנא דבי נשיאה דמורנו הרב
רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל.

החכם השלם, מרביץ תורה בישראל בתלמידים, במדות נעלות, שוקד
בתורה זכה וברה וביראת שמים טהורה, הגאון הצדיק

בנימין הכהן

זצ"ל

וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'.

כסא דנחמתא נשגר קדם נכדו הגאון הרב רפאל הכהן שליט"א,
ר"מ בישיבתנו הקדושה ומו"צ וראש כולל בקהילת "עטרת ציון".

המבכים מרה

הרב בנימין כהן	הגאון הרב יצחק ברדא	הרמ"ם, המשגיחים
מנהל רוחני	שליט"א	ותלמידי הישיבה
	ראש הישיבה	

"אוי לה לספינה שאבר קברניטה"
"נפלה עשרת ראשנו"

בצער וכו' ויגין קודר הלב מתאן להאמין
אנו משתתפים בצערך של ראש המוסדות

הרב חננאל כהן שליט"א

נבצטם של כלל בית ישראל על אונדן האי גבא ויקרא עמוד האש אשר
בראש החתנה אשר לא החיק סיכותא לנפשיה. קדוש. חסיד. בעל טוהה.
בן של קדושים וזרע חרשיים

שנל מפעל חייו היה להעמיד תלמידים ולעשות לנלל עם ישראל
ולשנן לזמני התורה ובמיחוד למען תיקנות של בית נב.
הרב הצדיק והקדוש המלובן חתנא דבי נשיאה
למורנו רבי רחמים חי חויתה הכהן זצוק"ל

מחזו רבנו רבי בנימין הכהן זצוק"ל

מי יתן לנו חליפתו, מי יתן לנו תמורה
ידי רצון שיתקיים בנו הכתוב:

"ונלט המות לנצח ומחה ה' אלקים זמעה מעל כל פנים"
ושמקב"ה יתן לנו לראש מוסדותינו הרב חננאל כהן שליט"א
להמשיך להגדיל חזרה ולהאזינה

הרב ישראל דרעי שליט"א
רב המדרשיית

התלמידים הי"ו
הוריים

נפלה עשרת ראשנו

רשת בתי מדרש לונער "מאורות"
באשקלון ובישובי הסביבה
מבעים את תנחומים על הסתלקותו הכואבת של
הגאון הגדול חתנא דבי נשיאה

הרב בנימין הכהן זצוק"ל

אבד חסיד מן הארץ

סעו המה למנוחות עזבו אותנו לאנחות.
תנחומים לראש המוסדות הגאון הגדול מקים עולה
של תורה בארץ ובעולם

הרב חננאל הכהן שליט"א

שבורא עולם יתן כוח לדבים
להאשך ולהגבד ח"לים לתורה
בברכת מן השמים תנוחמו בתוך שאר אבלי ציון
הרב מאיר נעמן שליט"א
ז"ד אידגון מאורות ורב קהילת מגן דוד

ובמיוחד לימוד הילדים היה קרוב מאד לליבו והיה מקפיד מאד לשמור על לימודים אלו בקביעות. הרב הזכיר איך
היה קשור הצדיק לבתי הכנסת, ושהיה תמיד הראשון להופיע בבית הכנסת, וכמה כאב לו בתקופת הקורונה עם
סגירת שעריהם.

הגאון הצדיק רבי צמח מאזוז שליט"א מנהלה הרוחני של ישיבת כסא רחמים, הזכיר את עובדת היות הרב המנוח
מזכה הרבים, ושראה בו מידה מיוחדת שלא ראה אצל רבנים אחרים, שאפילו בשמחת נישואי ילדיו, היה חוזר
לביתו אחרי החופה, ולא נשאר עד סוף האירוע, כי שמר בקביעות על הרגלו לקום בשעות המוקדמות ולעסוק
בתורה. הרב ציין שהרב מגיע כעת למחיצת חמיו מרן רבנו זצ"ל ועוד גדולים, אך הכאב הוא לנו שהפסדנו אדם
גדול שהגן עלינו.

"היה לאין מחמד כל עין", פתח ראש ישיבת יצחק ירנן הגאון הצדיק המקובל רבי יצחק ברדא שליט"א את דבריו,
בצינו שהצדיק זיכה את הרבים, הרביץ תורה, ולא ביזבו רגע מחייו, ושעלינו ללמוד מדרכיו ולתקן דרכנו. הרב

נשבה ארון הקודש

ישיבת "עטרת צבי" בלוד, מבכה את פטירתו הפתאומית של מורנו הרב, צדיק יסוד עולם, עיר וקדיש מן שמיא נחית, המרביץ תורה בישראל ומזכה הרבים, המלומד בניסים, עטרת ראשנו אשר אמרנו בצילו נחיה

רבי **בנימין כהן** זצוקלה"ה זיע"א

חתנא דבי נשיאה מורה דרכנו רבינו אור עולם מרן הגאון רבי **רחמים חי חויתה הכהן** זיע"א וחותנו של אבי הישיבה הגאון הגדול הרב **צבי סגרון** זיע"א

ומכאן אנו שולחים ניחומין לבתו אם הישיבה הרבנית **אלישבע סגרון** תליט"א ולכל בני המשפחה המורחבת ובכללם הרבנים הגאוני הגדולים הרב **חננאל כהן** שליט"א ראש מוסדות "חכמת רחמים" והרב **ברכאל כהן** שליט"א ראש מכון "אורח צדיקים"

הכאבים מרה: רבני הישיבה ותלמידיו, ובכללם מכיר ותלמידו הרב המנוח זצ"ל

הנכד - הרב **אברהם סגרון** שליט"א

הרב **יוסף עסיס** שליט"א, הרב **יעקב הכהן** שליט"א

כולל "אורחות משה" להוראה ודיינות

אבד צדיק מן הארץ

המומים ומזועזעים על הלקח מאתנו צדיק יסוד עולם. האי גברא רבא משכים ומעריב בתי כנסיות ובתי מדרשות, מזכה הרבים בדרשותיו הנפלאים, ענותן כהלל, אין גומרים עליו את ההלל אבי הישיבה

הרה"צ רבי **בנימין הכהן** זצ"ל

חתנא דבי נשיאה מרן הגאון

רבי **רחמים חי חויתה הכהן** זצוק"ל

ומשתתפים אנו בצער המשפחה

ובראשם רבנו הגדול ראש המוסדות

רבי **חננאל הכהן** שליט"א

זכות האבות הקדושים תעמוד לצדכם להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

הרב מאיר כהן

ראש הכולל

והאברכים

בית הכנסת משכן מרדכי וכולל האברכים

משתתפים באבלו של רב בית הכנסת

הרב **שלומיאל כהן** שליט"א

בפטירת אביו

המרא דאתרא

הרה"צ רבי **בנימין הכהן** זצ"ל

ומשתתפים אנו בצער המשפחה

ובראשם רבנו הגדול ראש המוסדות

רבי **חננאל הכהן** שליט"א

זכות האבות הקדושים תעמוד לצדכם להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

מתפללי בית הכנסת

האברכים

בית הכנסת תורת רחמים וחיים

כולל אהבת חיים קריית גת

נצחו אראלים את המצוקים אוי לנו כי הושברנו

הננו מבכים מרה בלכתו של האי גברא, משרידי דור דעה, אשר ביתו פתוח לרווחה לעניים ונדכאים ולשבורי לב ענייתן ושפל ברך לא החזיק טיבותא לנפשיה

הצדיק רבי **בנימין הכהן** זצוק"ל

תנחומינו לאחיו רב בית הכנסת

הרב **בצלאל הכהן** שליט"א

ולרעייתו הרבנית ת"מ

שלא יידעו עוד צער וינוחמו עם שאר אבלי ציון.

מתפללי בית הכנסת תורת רחמים וחיים

אברכי כולל אהבת חיים

שליט"א הוסיף שחודשי טבת ושבת הם חודשים שבהם נפטרים הצדיקים, וזכה הרב המנוח הצדיק ג"כ להסתלק בתקופה הזאת. הרב הוסיף דברי חיזוק לציבור.

נכדו ראש הישיבה לצעירים הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן שליט"א, אמר בין הדברים: "סבא רבי בנימין מגיע לשערי גן עדן זך ונקי. תשעים שנה של תורה, תשעים שנות עמידה בפרץ, תשעים שנה של קדושה, של צניעות, של שמירת השבת והטהרה במושב [ברכיה], של הרבצת תורה. אהבת את כל הילדים הקטנים, עד היום האחרון הגיעו לפה התלמידים הקטנים, יחד עם הבן ירחמיאל שכ"כ טיפל בכך בשנים האחרונות, היית שמח על כל תינוק של בית רבן שבא ללמוד תורה, היית מכין להם את שקית המתקים, הייתי אומר לך: 'אני אעזור לך', אמרת

'לא', - לא רצה להטריח, 'אל תיקחו לי מהזכויות שלי'. המושב הזה איבד

אבידה גדולה, חייבים לעשות חיזוק גדול במושב בענייני השבת,

בית נאמן

הי חסיד הי עניו

בשם רבבות קוראי העלון הקדוש בארץ ובתפוצות שולחים אנו תנחומים ממעמקי הלב

לראש המוסדות, אשר נושא על ליבו הטהור את כל משא הוצאת והפצת העלון מיום היווסדו זה כחמש שנים תמימות, מקים עולה של תורה במסירות נפש, מורנו הגאון הגדול

רבי חננאל הכהן שליט"א

ואל אחיו, ראש מכון אורח צדיקים ומראשי הישיבה, הגאון הצדיק

רבי ברכאל הכהן שליט"א

ואל אחיהם היקרים וכל המשפחה הכבודה הי"ו

עם הגיענו הבשורה הקשה על פטירת אביהם הצדיק, עמוד צלותהון דישראל, אשר רבים שיחרו לפיתחו ולהתברך ולהתעודד, גומל חסדים, העמיד דת על תילה במושב ברכיה, מרביץ תורה בישראל, ירא אלקים, איש האשכולות, חתנא דבי נשיאה רבנו הגדול מרן רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל

רבי בנימין הכהן זצ"ל

בהמשך הגדלת תורה והפצת מעינותיה תנחמו ולא תוסיפו לדאבה עוד

הנהלת המוסדות עורכי העלון חברי המערכת והמפיצים

הצניעות, התפילות, והשלום. המוסדות האלה שהוא פתח יחד עם מר אבי זצ"ל, עד היום הוא משלם את החשמל של הגנים, הוא היה אומר 'זו הזכות שלי, שילדים קטנים אומרים קריאת שמע ותהילים'. חייבים לחזק את המורשת שלו, לחזק את הבנים שלו, את הרב חננאל וכל הרבנים, שימשיכו את המפעל הגדול הזה בעז"ה."

בנו הגאון הצדיק רבי ברכאל הכהן שליט"א מראשי הישיבה, אמר בהספדו בין הדברים: "בני המושב היו קשורים אל הצדיק בקשר כל יינתק, מהילדים עד המבוגרים. חוץ מקבלת הקהל שהיה אצלו, שעשרות, ולעיתים מאות אנשים, היו באים כל יום, ופעם הגיע אוטובוס שלם מניו יורק להתברך מפיו. היו באים מכל המגזרים, ספרדים, חסידים וליטאים, כדי לקבל ממנו כוחות, עצה ותושיה. וכל זה חוץ ממערכת העבודה האישית שלו בעבודת ה', שהיה קם באשמורת הבוקר, לעשות את הפדיונים, וללמוד את הזוהר, וחוק לישראל, ולקרא תהילים. היה נאמן לדרך שלא לשנות, ולעשות מה שהורו הרבנים. עד יומו האחרון היה חוזר על הלכות שחיטה, למד אותם עשרות, ואולי מאות פעמים.

כף החיים אורח חיים ויורה דעה תמיד היה מונח בכיסו. היה חוזר על הלכות טהרה, לדעת מה להשיב". הגאון רבי אליהו לוי שליט"א ראש הכולל שבו היה הוגה הרב בתורה, סיפר על צדקותו ושמחתו, ואיך ממרום גילו היה מגיע במשך עשרות שנים ללמוד יחד עם האברכים, שהיו זוכים גם לשמוע ממנו לעיתים שיחות מוסר. הרב תאר איך היה הצדיק מזיל דמעות כשהיה מטיף על חשיבות הלימוד ברציפות, ושהיה בעל חסד, שעשה הרבה צדקות. ראש המוסדות הגאון רבי חננאל הכהן שליט"א הרעיד את לבבות המלווים, בדברי הספד חודרים, בין הדברים אמר: "אבא, אמרנו בצלך נחיה, שאלת עלי הרבה בזמנים האחרונים, מי ידאג לנו, מי יתפלל על עם ישראל, מי ילמד זכות על עם ישראל. תמיד אמרנו 'יש לנו אב זקן', תמיד מלוה אותנו, אבא של הילדים והנכדים, של כולם. כאשר נפטר אחי הצדיק רבי חיים, אבא ואמא מסרו נפש, ונסעו לצרפת לטובת המוסדות. היה שם דינר גדול, עמדו בתור מאות אנשים להתברך אצלו. ואח"כ אמר לי אבא שהוא לא חוזר כעת לארץ, כי 'איך יכירו אותך', הלכנו יחד חנות חנות, משרד משרד, כיתתנו רגלים עבור המוסדות הקדושים, אמר לי 'הרי לא אוכל תמיד לבא איתך, אבל הפעם אני הולך איתך'. אח"כ אמר לי שמכאן נלך לג'רבא, ניסיתי להניעו, אך הוא עמד על כך שהוא בא איתי לג'רבא. כמה עמד לימים הישיבה. לא רק המעונות והגנים היו בחצרו, גם הישיבה היתה שם בעבר, הפנימיה היתה שם.

"אבא אהב את כולם. דאג לכל אחד, אם בברכה, עצה וצדקה, ואם זה בחיזוק הדת ובלמוד התלמידים, כמה דאג למושב, כמה השתדל. למעלה משבעים שנה שירת את הציבור כאן לש"ש, אפילו אגורה אחת לא קיבל, ואדרבה היה נותן מעצמו, היה מחלק לנצרכים. כמה דאג לרוחניות של המושב, כמה הפריע לו אם פרצו גדר בצניעות או בשבת, אבל הכל בדרכי נועם ואהבה. סיפר לי פעם אבא, שבשנות החמישים הגיע פקודה מהצבא לקחת עשרים חיילים מהמושב, והתרגיל יתחיל בשבת, אבא כאב לו, כי עכשיו זו אינה מלחמה, אלא תרגיל. נסע למפקד באשקלון והסביר לו, שלח אותו המפקד לרמת גן לדרג הבכיר. הלך לשם והסביר, והמפקד קיבל את דבריו ודחה להם ליום ראשון. כמה דאגה ואכפתיות". הרב הוסיף דברים גם על ימיו האחרונים של אביו הצדיק, שגם בהם לא הניח את דאגתו לצאן מרעיתו, והמשיך בעבודת הקודש. ולבסוף הוסיף מוה"ר שליט"א דברי כיבושין וחיזוק.

דברי הספד מרגשים שמעו הנוכחים גם מנכדיו חביביו, הרבנים הגאונים רבי רפאל כהן שליט"א, רבי אברהם סיגרון שליט"א ורבי רונן כהן שליט"א, שהעלו בדבריהם את צדקותו, קדושתו, תורתו, שמחתו וייסוריו.

השר הרב יעקב אביטן שהכיר אישית את הצדיק, ואף למד עימו בחברותא, הספיד (דרך הטלפון) בדברים היוצאים מהלב, והעלה על נס את דמותו המופלאה של הצדיק. אחרון המספידים ליד בית הכנסת היה השר הרב אריה דרעי (גם הוא דרך הטלפון), שסיפר שרק ביום חמישי האחרון זכה להתברך מפי הצדיק, ואמר שראה בזה זכות גדולה, וכצוואה עבורו.

מוסדות ישיבת "כסא רחמים" ספרדית
 המרכז: רחוב הרב עוזיאל 26 בני ברק

כסא דנחמתא

למשפחת הכהנים הדגולה, המיוחסת לעזרא הסופר, ובראשם האחים שלא יתפרדו, מבוגרי ישיבתנו הק', הרבנים הגדולים אשר אור תורתם זורח בדרום,

ראשון בקדש הרב **ברכאל הכהן שליט"א**
 מראשי ישיבת "חכמת רחמים" מושב ברכיה

ואשר על ידו השני הרב **חננאל הכהן שליט"א**
 ראש הישיבה הגדולה וראש המוסדות שם

וכל המשפחה הקדושה הי"ו
 בפטירת מור אביהם הצדיק, דלא פסיק פומיה מגירסא, המזכה את הרבים,
 איש חיל רב פעלים, חתנא דבי נשיאה

רבי בנימין הכהן זצ"ל
 בר מבירכה ע"ה

חתנו של מרן הגאון רב רבנן כמיה"ר ר' רחמים חי חויתה הכהן זצוק"ל
 יה"ר שימתקו לו רגבי עפרו, ותנוח נשמתו בצרור החיים תחת כסא הכבוד,
 במעלות צדיקים וחסידיים, ותהיה מנוחתו כבוד, ובירושלים תנוחמו, בביאת
 משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן

רבנן ותלמידיהון:

מרן ראש הישיבה, הרב צמח מאזוז, הרב רחמים מאזוז, הרב דוד עידאן
 האברכים, חברי הבד"ץ, הרמז"ם והמשגיחים
 רבני הת"ת וכל המוסדות.

מוסדות חכמת רחמים

מושב ברכיה

נשבה ארון האלוקים

הזרם הנזר והוסרה העטרה

המומים אבלים דווים וסחופים על סילוקו לגנזי מרומים של האי גברא ויקרא אוהבן של ישראל, סנגורן של ישראל, ליבם של ישראל, גומל חסדים רודף צדקה וחסד, ירא אלוקים וסר מרע, איש האשכולות מרביץ תורה בישראל רועה צאן קדושים ומזכה הרבים יותר משבעים שנה, אשר אמרנו בצילו נחיה, משרידי דור דעה, שייך עייל ושייך נפיק ולא מחזיק מיבותא לנפשיה נזדכך ביסורים קשים וקבלם באהבה, נחבא אל הכלים וברח כל חייו מהכבוד ומהפרסום, כל ימיו ולילותיו היו עבודת השם עבודת הקודש, עמוד צלותהון של ישראל, חתנו של מרן הגאון סבא קדישא רבינו רחמים חי חויתה הכהן זצוק"ל ראב"ד ג'דבא ואגפיה

אבי הישיבה הגאון הצדיק רבי

בנימין הכהן

זכר צדיק וקדוש לברכה

כוס של נחמה במנה גדושה משגרים אנחנו לראש המוסדות וראש הישיבה הגדולה מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב **חננאל כהן** שליט"א
ואחיו הגאון הצדיק רבי **ברכאל כהן** שליט"א ראש מכון אורח צדיקים ויתר **אחיו ואחיותיו** היקרים
ויהי רצון שיתקיים בנו הכתוב ובלע המוות לנצח ומחה ה"א דמעה מעל כל פנים ונזכה בקרוב לביאת הגואל ולתחיית המתים בב"א

רבנן ותלמידהון

הרב משה נעמן
מנהל המוסדות

